

Zpravodaj

Českého krajského spolku Beseda

Čtvrtletník – květen 2012 – číslo 2

Trimestriel – mai 2012

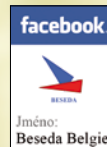
Driemaandelijks – mei 2012

EDITOR: Dušan Swalens, dusan@swalens.eu

www.beseda.be - spolek@beseda.be

Bureau de dépôt: 1420 Braine-l'Alleud 1
PP 6/68473

Vážení a milí krajané,

jarní úvodník bude patřit DARU, který máme všichni. Dostali jsme jej v kolébce, nosíme jej v sobě, používáme ho při všech příležitostech každý všední i sváteční den. Jen málokdy si uvědomujeme jeho opravdovou hodnotu, leckdy jej i zneužíváme a téměř nikdy nemyslíme na jeho pravidelnou údržbu. A přesto je to vzácný POKLAD, který nikdy nezevšední, který si zaslouží náš každodenní obdiv a úctu, neboť jím dokážeme vyjádřit a pojmenovat všechno na světě, včetně našich nejintimnějších pocitů. Čím dále jsme se ve světě ocitli a čím méně často můžeme navštěvovat svou rodnou zemi, tím je tento KLENOT vzácnější, tím víc bychom se mu měli věnovat. Uhodli jste: mluvím o naší MATEŘŠTINĚ. Ať je jí čeština, slovenština, či jiný jazyk, vždy má mateřština v našich srdcích své zvláštní místo, vždy jí dokážeme vyjádřit něco navíc, co často v jiném jazyce pojmenovat neumíme. To něco navíc je náš CIT, neboť se mateřština neučí ve škole jako cizí jazyk (tam se učí její mluvnice a pravopis), mateřštinu totiž vstřebáváme ještě před naším narozením, a to doslova všemi svými smysly.

Většina z nás strávila v Belgii 10 a méně let, to je příliš málo na to, abychom rodný jazyk zapomínali. Dnes můžeme být navíc v pravidelném kontaktu přes telefon, skype, sledovat aktuální dění na internetu, dívat se na českou či slovenskou televizi. Vážme si toho, neboť tomu tak nebylo vždy. Dejte se někdy do řeči s krajany, kteří strávili v Belgii 50 a více let. Jejich děti česky většinou neumějí, tehdy se to nenosilo. Nač se také učit jazyk země za železnou oponou, kam se stejně nemohlo jezdit?! Podívejte se, jak tito „dávni“ krajané zjihnou, když slyší rodnou řeč, jaké potěšení jim přináší obyčejná možnost mluvit s někým česky a jak dobře o svou řeč po tolik desítek let pečovali! A nezapomeňte se jim podívat do očí: zajiskří v nich elán jejich dětství a mládí!

Dnes je situace jiná: být bilingvní - zvláště v Belgii - je absolutní minimum. Dnešní rodiče, i ti ve smíšených manželstvích, se snaží, aby jejich děti uměly česky. Důkazem toho je jejich zájem o výuku v naší České škole bez hranic. Smekám především před školáky (i jejich rodiči), kteří každý víkend věnují celý půlden vyučování. Není to jednoduché: jejich školní jazyk je angličtina, francouzština nebo vlámsština, doma se mluví - kromě česky - různě: řecky, maďarsky, litevsky... Ve skupině Broučků je malý Lukáš Král z již čtvrté generace krajanů. Chvála za snahu o návrat ke kořenům patří jemu, jeho rodičům i dědečkovi. (Viz článek uvnitř.)

I když bezprostředním důvodem pro studium češtiny je nejspíš možnost běžné komunikace s rodinou v Česku, (dnes se však i tam učí cizí jazyky), jde vlastně o mnohem víc: právě o to BOHATSTVÍ, o ten zcela jiný ÚHEL pohledu na svět, o nové HODNOTY, které jiný jazyk neposkytuje. V každodenním shonu tyto hodnoty snad ani nevnímáme, začneme si je uvědomovat, až když se podíváme na rodnou řeč z pohledu cizince. Bylo by opravdu škoda naše děti o tyto hodnoty ochudit! V dospělosti by se náš jazyk učili s námahou jako cizinci, kdežto dnes je pro ně učení zábavnou hrou. Pojmenovávejte věci kolem vás, čtete česky malým dětem, česká literatura nabízí tolik krásné dětské poezie jako málokterý jazyk! Čtete s většími dětmi, ani na ně čeští spisovatelé nezapomínají. V rámci Měsíce knihy jsme se chystali s ČŠBH připojit k akci Noc s Andersenem, bohužel to letos vyšlo na pátek, kdy všichni odjížděli na prázdniny. :-)

Nejen doma a ve škole však mohou vaše děti vstřebávat mateřský (nebo otcovský) jazyk. Stále častěji se účastníte akcí, které pořádáme pro krajské děti i pro dospělé. Vytváříme tak české jazykové prostředí (i slovensky se na našich akcích mluví), kde děti vnímají jazyk přirozeným způsobem. To byl též jeden z hlavních důvodů, proč Beseda v roce 1904 vznikla a proč dodnes existuje. (Více unitů čísla.) Těšíme se na zprávy od vás a hlavně na každé osobní setkání s vámi: ať už při jarní procházce Bruselem, při opékání v Lese snů, na červnovém dýchánku nebo na výletě v září.

Sledujte webové stránky Besedy www.beseda.be, brzy spustíme novou, modernější verzi. Připojte se na facebook [Beseda Belgie](https://www.facebook.com/BesedaBelgie). Zpravodaj vychází čtvrtletně, všechny aktuální zprávy budete nacházet právě na webu.

Přejeme vám krásné jaro i léto a těšíme se na shledanou.

Za výbor Besedy Olga

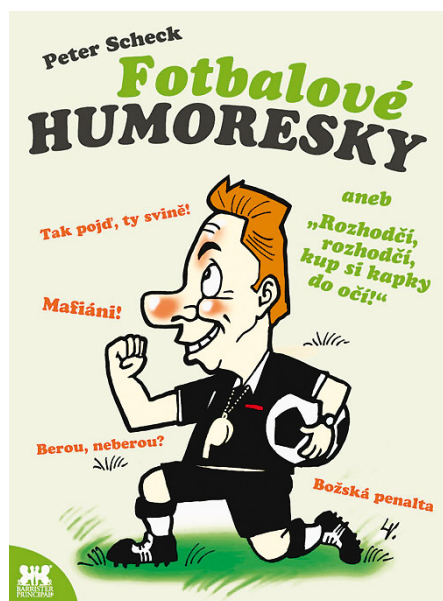
BESEDA

51, rue des Arbalétriers
1420 Braine-l'Alleud

Destinataire

BELGIQUE - BELGIE
1420 BRAINE-L'ALLEUD 1
P 001887

Fotbalové humoresky v Plzeňském domě

Jistě, milí čtenáři, není nutno dlouze představovat hlavního aktéra besedy nejen o fotbale, která se uskutečnila začátkem února v Plzeňském domě v Bruselu. Jméno Petra Malůška je mezi Čechy a Moraváky žijícími v Bruselu známé rovněž pod uměleckým pseudonymem Peter Scheck.

Petrovo povolání je hudebník a hudební skladatel, jeho velká láska je fotbal a aktivním koníčkem fotbalový rozhodčí. A aby toho nebylo málo, vydal Petr o fotbale i knihu s názvem Fotbalové humoresky aneb „Rozhodčí, rozhodčí, kup si kapky do očí!“ Právě tato kniha nás přivedla k nápadu uspořádat se spisovatelem besedu o knize a o historkách z fotbalového prostředí.

Beseda byla živá a o dobrou zábavu nebyla nouze. Historky od Moravského Slovácka až po Mariánské Lázně sršely vtipem. Třeba ta o chudákovi Matúšovi, který chtěl za každou cenu hrát, ale pravidelně

jen zahříval lavičky náhradníků. Až jednou se na něho opravdu dostalo, z nedostatku hráčů na hřišti, a tak se snažil dát gól za každou cenu, že si při tom „...aj brýliska rozbil, jak mu súper nakopl míčem hlavu, gumka na hlavě povolila, brýle praskly, ale neodradilo ho to a letěl, jako šipka, udělal dlhú kličku a směřoval balón do branky. Ale brýle sa mu rozsypaly, tož nic neviděl, eném vrískal Góóól a sundával dres na oslavu. Viděl, že domácí mávají, a tak se šel s nimi radovat. Jenže domácí nemávali radostí, ale vztekem a volali na Matúša: „... Ty blbe, to do toho nemůžeš kopnúť trochu víc, aby to dolétlo do brány?!“ Namísto slávy tedy na Matúša čekala, kromě žluté karty, dál zase jen lavička náhradníků a oprava poničených brýlí...”

Jednou se také stalo, že rozhodčí měl báječné sny, ze kterých jej probudil 5 minut před zápasem hlas v telefonu: „Pane rozhodčí, tak jak to s vámi vypadá? Obě mužstva už se rozvíčují na hřišti, ale vás stále nikde nevidíme?“

Jak jistě všichni dobře víte, fotbalový rozhodčí nemá vždy na různých ustláno, a tak se i Petrovi stalo, že na něho na hřišti fanoušci prohrávajícího družstva pokřikovali různé méně či více vulgární výrazy.

Z jeho knihy cituji pár řádek, které opravdu stojí za přečtení: „...během utkání se mezi diváky roznesla zpráva, že rozhodčí je nějaký muzikant. Už v prvním poločase zazněly poznámky typu: „Nalad' si pořádně píšťalku, ty cimbálisto!“ nebo „Pujčíme ti raději buben, Caruso!“ ... A ke konci zápasu, když už domácí vedli výrazným rozdílem, zazněla

hlasitá poznámka: „Ty varhaníku jeden, my ti ten vozembouch stejně rozdupáme!“ ...To však měli smůlu, já přece hraji na docela jiný hudební nástroj.“

A smůlu měli i ti, kteří se nemohli na besedu o fotbale s autorem knihy Peterem Scheckem dostavit osobně do Plzeňského domu, poněvadž přišli o báječné historky a vyprávění. Snad příště, při některém dalším setkání, bude opět příležitost zabrousit do fotbalového prostředí. V každém případě, kniha Fotbalové humoresky opravdu stojí za přečtení. Je laděna velmi humorně a i pro „nečtenáře“ je příjemně čtivá.

Děkuji Petrovi za to, že si udělal čas a mezi krajany do Plzeňského domu přišel, a rovněž mu děkuji za to, že jsem mohla do článku použít texty z jeho knihy.

Dáša

© Foto: Dušan Swalens, více fotografií na www.beseda.be/fotogalerie

Fotokroužek

Jednoho krásného, leč mrazivého únorového odpoledne jsme se sešli v historickém jádru Bruselu na Grand Place, abychom si vyzkoušeli, jak se fotí architektura. Té dominuje gotická radnice Hôtel de Ville z 15. století s výškou věže 96 metrů, která nejen že není symetricky umístěna ve středu, jak je většinou zvykem, ale je i mírně nakřivo. Na ní je umístěna socha svatého Michaela – patrona Bruselu. Rozsáhlým zadáním jsem zájemce o mé kurzy nešetřil, protože přes náročnost se propracují k nadprůměrným záběrům. To by se mělo hodit na cesty, abychom si z dovolené přivezli snímky, které nadchnou. Zkusili jsme si nafotit radnici jako celek, polocelek, abstraktní detail, z perspektivy, v souvislosti s ostatními budovami, lidmi. Někteří se vrátili později nafotit noční snímky. Ty se nefotí v noci, jak se mnozí domnívají, ale po západu slunce, kdy na obloze zůstává ještě kresba a přitom jako hlavní světelný zdroj již dominuje umělé osvětlení. Sám jsem byl mile překvapen originálním způsobem ztvárnění této denně tisíckrát fotografované pamětihodnosti. Sami posuďte ilustrace na této straně nebo více na www.beseda.be/fotogalerie.

Fotokroužek je pro zájemce z řad dětí, mládeže i dospělých zcela zdarma a můžete se připojit kdykoliv v průběhu roku. Důraz kladu na čisté záběry bez rušivých prvků, nabádám svěřence, aby se ponořili do tématu, splynuli s obsahem a toto kreativně ztvárnili. Začátečnickům vysvětlím (za asistence pokročilejších) teoretické principy, které si prakticky vyzkouší. V České škole bez hranic, kde se scházíme, máme optimální zázemí pro promítání a vylepšování tvorby každého člena. V nadcházejících schůzkách se budeme věnovat následujícím tématům: zátíší, makrofotografie, krajinářská fotografie, děti a oslava. Provedeme i dodatečné úpravy v počítači v různých grafických programech. Kalendář s termíny konání fotokroužků je v přehledné tabulce na zcela poslední straně tohoto Zpravodaje. Vzhledem k vytíženosti mé osoby si vyhrazuji právo termín pozměnit s upozorněním v předstihu. Přes velké školní prázdniny se mohou přítomní přidat k víkendové polodenní fotovýpravě. Ostatní nebudou zahálet a uplatní nové vědomosti k zachycení letních prožitků, které si okomentujeme při setkání v září.

DOBRÉ SVĚTLO
přeje vedoucí Dušan

Čáry máry, ententýky, poletíme do Afriky...

V sobotu 21. dubna k nám do Bruselu, do prostor Stálého zastoupení ČR při EU, z Prahy přicestoval herecký tým divadla Viola.

Pro naše česky mluvící děti, žijící v Belgii, zahráli dětské divadelní představení s názvem **Ententýky Radka Tesárková, Josef Hervert a Martin Rudovský.**

Původně plánovaná dvě představení jsme museli, z důvodu velkého zájmu, rozšířit o třetí, ranní představení, a tak si přišli na své všichni, kteří o divadlo projevíli zájem.

Malí diváci, kteří písničky, rozpočítadla i pohádky znali z domova, z vyprávění svých rodičů nebo ze školy, si je tak mohli vychutnat od profesionálních herců - žáků tvůrce celého hudebního díla, pana režiséra **Pavla Jurkoviče.**

Hudební představení Ententýky je pojato formou čtyř ročních období a snaží se malému divákovi přiblížit říkadla a písničky, více či méně

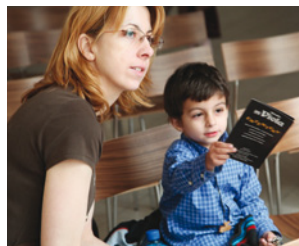
známé, které k těmto obdobím bezesporu patří. Navíc herci s dětmi interaktivně komunikují, což přináší oboustranný, nezapomenutelný zážitek.

Děti se rády zapojily, udělaly dlouhého hada, tancovaly a na závěr si všichni, malí i velcí, s chutí zazpívali: „Čáry máry, ententýky, poletíme do Afriky, nasadte si čepice, hop - a už jsme v Africe...“.

I když veškeré přípravy celé akce byly velmi náročné, musím konstatovat, že i v tomto případě se ukázal nový tým výboru Besedy spolu se členy ČŠBH Brusel jako perfektně sebraný, schopný a pružně myslící.

Závěrem mohu již nyní prozradit, že se v průběhu příštího roku můžete, milí čtenáři, těšit na další dětské překvapení.

Dáša

© Foto: Dušan Swalens, více fotografií na www.beseda.be/fotogalerie

Kapitoly z historie Besedy

Milí krajané, v dalším pokračování našeho historického ohlednutí se vrátíme na úplný začátek do roku 1904, kdy se Beseda, jež se tehdy jmenovala Česko-slovanský spolek „Volnost“, teprve rodila. Poprvé zveřejňujeme zcela první, originální text ze „Zápisníku“ spolku, který jsme nedávno obdrželi. Byl po mnoho let uložen u rodiny Královy. V textu neprovádíme žádné úpravy. Abychom nerušili plynulost vyprávění, nepoužíváme ani obvyklou poznámku „sic“. Děkujeme vám za pochopení.

Zápisník

Česko slovan. spolek
„Volnost“
v Bruselu.

Po soukromé, avšak velice živé a čilé úradě několika se sešlých Čechů-krajanů, tou dobou v Bruselu žijících, svolal na den 25. února, krajan Antonín Brož, člen české Besedy „Barák“ v Kolíně nad Rýnem, Čechoslovany v Bruselu žijící následujícím listem:

Přátelé a krajané!

Kroužek Čechů v Bruselu, vzdálen drahé vlasti, zve Vás, krajané, ku přátelské schůzi, na kteréž usnésti se má, zdaž nebylo by záhodno, ježto mnoho nás zde za různým povoláním dlí, založiti českoslovanský spolek; středisko kde bychom se scházeli, se seznámili a sblížili. Spolek nám přátelé může domoci toho, čeho mnohý z nás postrádá: pohovořiti, pobaviti a poučiti se mezi svými krajany, což pro dobrého Čecha v cizině žijícího cenu značnou má, jak nám zajistí každý za pravdu dá.

Každý dobrý Čech zajistí s námi souhlasiti bude, naše snahy podporovati bude, a pomůže nám silou svojí základy klásti ku zbudování důstojného českoslovanského spolku v Bruselu. Nůž přátelé, neotálejte, přiložte ruku k dílu, zbudujeme stánek českoslovanský, který by reprezentoval naše bytí v Belgii, a dokažme: že také zde, ač vzdálení milé vlasti, zůstáváme vzdor všemu dobrými Čechy a Slovany!

Z této příčiny svolávám Vás, krajané, na den 25. února t.r. ku ustavující se schůzi do hostince: krajana Ant. Trojana, rue de la Putterie 12, o 3. hod: odpolední.

S krajanským pozdravem

Ant; Brož, č. č. b. Barák v Kolíně n. R.

Z 25. pozvaných, dostavilo se dne 25. února, 13 krajanů, a sice: Brož Ant., Buresch F., Duffek P., Funtovicz V., Furmánek J., Kos F., Mestek F., Mrázek A., Petřík J., Pivnička Š., Slabak J., Uhlík J. a Trojan A. O půl desáté večer zahájil svolavatel schůzi; uvítav přítomné, vyložil stručně účel schůze i pravil mezi jiným: že spatřuje v dostavení se přítomných vůli pracovati ku založení spolku a pomáhati organisování se Čechů v cizině, kde spojili by se v jeden pevný kruh, který by oddolal přívalům naň se pohrnuvším - neboť jen Maják na pevných, dobrých základech zbudován, oddolá vlnobytí naň dorážejícímu. Pak-li blaho nového českého spolku bude krajanům na srdci ležeti, snadno překonány budou veškeré překážky, neb, dle starého českého přísloví: dobrá vůle - mnoho zmůže!

Po návrhu svolatele, by z přítomných zvolen byl prozatímní předseda a jednatel, zvolen za předsedu Ferdinand Kos, za jednatele Antonín Brož. Předseda F. Kos, žádá přítomné by rozhovořili se o základech a směru spolku, ku kterémužto tému mluví skorem všichni věcně i správně, čehož pak výsledek - po výměně několika různých náhledu - jest:

přítomnými krajany založen spolek, jenž nese jméno
„Česko slovanský spolek „Volnost“ v Bruselu!“

Ku sepsání a sestavení nutných stanov spolkových, uvolili se: Uhlík, Slabak, Petřík, Kos, Funtovicz a Brož sejít se dne 28. února, - kteřížto také, až na omluveného Funtoviče slova dostáli, stanovy vypracovali, a usnešeno tyto valné hromadě, na den 6. března svolané, ku přijetí a schválení předložiti.

Po soukromé, avšak velice živé a čilé úradě několika se sešlých Čechů-krajanů, tou dobou v Bruselu žijících, svolal na den 25. února, krajan Antonín Brož, člen české Besedy „Barák“ v Kolíně nad Rýnem, Čechoslovany v Bruselu žijící následujícím listem:

Přátelé a krajané!

Kroužek Čechů v Bruselu, vzdálen drahé vlasti, zve Vás, krajané, ku přátelské schůzi, na kteréž usnésti se má, zdaž nebylo by záhodno, ježto mnoho nás zde za různým povoláním dlí, založiti českoslovanský spolek; středisko kde bychom se scházeli, se seznámili a sblížili. Spolek nám přátelé může domoci toho, čeho mnohý z nás postrádá: pohovořiti, pobaviti a poučiti se mezi

Procházka Bruselem

Vážení přátelé a příznivci Besedy,

dne **12. 5. 2012** pro vás pořádáme již (téměř) tradiční procházku Bruselem, komentovanou paní průvodkyní Alenou. Jste zváni všichni: ti, kteří ještě Brusel neznají, ti, kteří již zapomněli, i ti, kteří mají podobné procházky coby „zákusek“ po sobotním obědě.

Sejdeme se **ve 14 hodin u Královského paláce**, naproti Bruselskému parku, a to u brány poblíž Muzea Dynastie. Projdeme se ke kostelu Panny Marie z Písku, prohlédneme si katedrálu sv. Michala a Guduly, potom sejdeme na Grand-Place a u Manneken-Pise se dohodneme, kam si sedneme na případné káfičko či vafle.

Prohlídka je pro všechny členy i přátele Besedy zdarma, ale byli bychom vám vděční, kdybyste nám jen pro naši informaci, tedy nezávazně, dali na e-mailu spolek@beseda.be vědět, kolik by vás mělo zájem přijít.

Na viděnou v květnu.

Alena, vaše průvodkyně

Výlet do Namuru a Dinantu

Milí krajané,

již dvakrát jsme pro vás uspořádali společný víkendový výlet. Na podzim 2010 jsme navštívili naše krajan z ATSL v Lucembursku, vloni v květnu jsme je na oplátku pozvali do Brugg a Ostende. Tam jsme utužili navázané přátelství a v setkáních rádi pokračujeme.

Tentokrát vás zveme na **sobotu a neděli 22. a 23. 9. 2012** do valónského kraje pevností, hradů a zřícenin, **do Namuru a Dinantu**. Do Namuru můžete přijet buď svým autem, nebo přímým vlakem (odjezd z Centrálního nádraží v Bruselu je v 8:37, cesta trvá hodinu). **Sraz v Namuru je v 10 hodin, místo bude upřesněno.**

Na programu je návštěva veliké (80 ha) **Citadely** (<http://www.citadelle.namur.be/>), prohlédneme si její podzemí, nejrozsáhlejší v Evropě, projedeme se turistickým vláčkem, můžeme se též vydat na středověkou prohlídku pevnosti. Skupinové vstupné činí 6 €. Odpoledne či k ve-

čeru přejedeme auty romantickou silnicí podél řeky Mázy do Dinantu. Pokud nám to čas dovolí, zastavíme se při cestě v **Annevoie**, kde jsou krásné zahrady (<http://www.annevoie.be/>).

Ubytujeme se v **hotelu „Castel de Pont-à-Lesse“**, vzdáleném 7 km od centra Dinantu. Dvoulůžkový pokoj se snídaní nám nabízejí za **105 €**, jednolůžkový za **85 €**. Zde i povečeříme. (Viz: <http://www.casteldepontalesse.be/Castel de Pont a Lesse/Hotel Dinant-Ardenne-Namur EN.html>)

V neděli si prohlédneme město **Dinant** (<http://www.dinant-tourisme.com/>), můžeme se projet lodí po řece, vyjít (či vyjet lanovkou) k pevnosti, odkud je krásný výhled do kraje, prohlédnout si jeskyni, zvanou „Kouzelná“. Určitě si nenecháme ujít prohlídku muzea Pataphonie. Kdo má rád hudbu a zábavu, může se zde interaktivně podílet na tvoření tónů a zvuků. Je tu též vystaven největší saxofon, jehož vynálezce Adolphe Sax z města pochází.

Přihlášky posílejte na adresu spolek@beseda.be, v mailu uveďte následující informace:

1. zda se zúčastníte výletu jen jeden den nebo po oba dny,
2. jak se dopravíte – vlakem či autem,
3. zda budete mít v autě volné místo pro případný převoz účastníků do Dinantu,
4. zda se budete v sobotu v Dinantu účastnit společné večeře,
5. pokud budete přespávat ve výše uvedeném hotelu, je nezbytné poslat **do 25. 5. 2012** potřebnou částku za rezervovaný/é pokoj/e na účet Besedy číslo **363-0302241-29**. Ubytovaní musíme zaplatit předem do konce května! Pozdější rezervaci pokoje si budete muset vyřídit sami, ubytovacích míst v tomto kraji však není mnoho.

Těšíme se na společně a příjemně strávený první podzimní víkend.

Za výbor Besedy Alena a Olga

Grilování a dětský den v „Lese snů“

Milí krajané,
v **neděli 3. června 2012 od 12 do 19 hodin** jste zváni do „Bois des Rêves“ na tradiční grilování a dětský den. Tento krásný lesopark se nachází poblíž Ottignies a Wavru (**Allée du Bois des Rêves 1, 1340 Ottignies/Louvain-la-Neuve**). Z Bruselu se tam dostanete po E 411 směrem na Namur, na sjezdu číslo 9 (Corroy-le-Grand) odbočíte doprava na N25 směr Nivelles. Za kruhovým objezdem je sjezd z N 25 na „Les snů“ již značen. Máme rezervován **prostor F, G, H** vpravo od vjezdu do areálu, hned vedle velkého dětského hřiště. Grilování se koná za každého počasí, prostory jsou zastřešené a ze tří stran kryté.

Pochutnáte si na masových i vegetariánských grilovaných specialitách, pečivu, salátech, nealkoholických nápojích, českém pivě a víně. Nebudou chybět domácí sladkosti, káva a čaj.

Učitelky z naší České školy bez hranic připraví **pro děti soutěže i hezké ceny**. Dětský program se bude odehrávat **od 15 do 17 hodin**.

Přihlaste se, prosím, mailem **do 28. 5. 2012** na elektronické adrese spolek@beseda.be nebo klasickou **poštou či telefonicky**, (kontakt je na zadní straně Zpravodaje).

V přihlášce uveďte:

1. počet dospělých osob a dětí, které se opékání zúčastní,

2. zda máte zájem o vegetariánské jídlo,
3. počet soutěžících dětí a jejich věk.

Členové Besedy (zaplacený členský příspěvek na rok 2012 – možno jej zaplatit i na místě), **pomocníci a děti vstupné neplatí. Přátelé Besedy – 5 eur**. Platit se bude až na místě. Vstupné pro děti na hřiště platí rodiče u automatu, využijte sníženého skupinového tarifu.

Každému se líbí milá a pohodová atmosféra, která při grilování vládne, a též příjemná procházka kolem jezírka či pěkným lesoparkem. I my se těšíme na opětné shledání.

Výbor Besedy

Červnový dýchánek

Milí krajané,
nechceme zapomínat na dobré tradice, proto vás zveme na **sobotu 16. června 2012 v 15 hod.** na dýchánek. Místo konání bude včas upřesněno na našich webových

stránkách nebo telefonicky.

Ve Zpravodaji se pravidelně dočítáte o krajanech, kteří žijí v Belgii již léta... Proč si nepopovídat o našich dávných i nedávných začátcích osobně? K příjemnému posezení

nám navíc zahraje Petr Malůšek se svými žáky. Nebude chybět ani klasické občerstvení.

Těšíme se na shledání, poslední před letními prázdninami.

Výbor Besedy

Milí krajané,

většina z vás vyslyšela naši minulou výzvu k zaplacení členského příspěvku za rok 2012. Kdo tak učinil před rozesláním výtisků minulého čísla Zpravodaje, svou členskou kartičku

již dostal. Ostatní, včetně těch, kteří pošlou příspěvek na níže uvedený účet nyní, ji najdou zde.

Členský příspěvek činí nadále 12 eur za jednotlivce a 17 eur za manžele anebo za rodinu. Stačí poslat patřičnou

sumu na účet Besedy u ING číslo **363-0302241-29**. Pro mezinárodní platbu uvádíme **BIC: BBRUBE-BB a IBAN: BE26 3630 3022 4129**. Příspěvek se platí jen jednou za rok, dobrovolnému na-

výšení se však meze nekladou.

Co vám členství v Besedě přináší? Tištěný Zpravodaj, snížené vstupné na některé naše akce i nějaké to překvapení... Ale hlavně - podpoříte dobrou věc!

Členství v Besedě samozřejmě není podmínkou účasti na našich akcích, vítání jsou vždy všichni: členové Besedy i její přátelé, Češi, Slováci, Belgičané i jiní cizinci. Nezapomínáme na to, že vždy a všude reprezentujeme svou zemi, to nás zavazuje a zároveň těší.

Na brzkou shledanou.

Výbor Besedy

ČESKÝ KRAJANSKÝ SPOLEK
ČLEN 2012

Spolek krajanů v Belgii od roku 1904
Amicale des Tchèque de Belgique depuis 1904
Vereniging van Tsjechen in België sinds 1904

Jméno a Příjmení
BESEDA

Představujeme vám krajany

Setkání s bratry Královými, to byla pohoda a hlavně velmi příjemné a zajímavé povídání si o českých krajanech žijících v Belgii. Z nich mě nejvíce zaujaly vzpomínky na jejich maminku,

Amálii Královou a jejího manžela Josefa Krále

(Amálie: 1900-1997, Josef: 1899-1960),

kteří byli krajany srdcem a duší a tuto lásku se snažili vštěpovat i svým dvěma synům, Miroslavovi a Zdeňkovi.

Proč vlastně přišla maminka do Belgie?

Bylo po válce a maminka, které bylo právě 20 let, neodolala pozvání tety z Belgie a rozjela se za ní. Domnívala se, že zůstane v Belgii pouze měsíc, trvalo to ale celých šest let, než přijela znovu navštívit rodinu v Čechách.

Když dorazila první den do Bruselu, zjistila, že ji teta na nádraží nečeká. Odhodlaně si tedy vzala taxíka, který ji dovezl do rue Marie Thérèse, kde strýc Valíček s tetou bydleli.

A měla vyhráno ...

Ale vůbec ne, u tety jí čekalo další překvapení. Zjistilo se totiž, že u nich nemohla bydlet. Nastoupila tedy do vyhlášeného českého řeznictví k p. Kalendovskému, kde jí nabídli nejen práci, ale i ubytování.

V té době začala maminka lákat Amálii zpět do Čech, ta ale odmítla. V Bruselu se jí zalíbilo a ona tak neměla důvod se vracet.

Obchod pana Kalendovského byl v Bruselu velmi znám, mívali tam výborné uzeniny a také nejlepší zelí, jaké se dalo v Bruselu sehnat. Tam se měla jistě dobře.

Ne, že by se u něj měla špatně, ale seznámila se se švýcarskou rodinou, u které zůstala coby guvernánka. Starala se o jejich dcerku Isabele. Pobývali nejen v Belgii, ale velmi často odjížděli i do Švýcarska. Dařilo se jí u nich velmi dobře.

Ale ve Švýcarech nezůstala, že?

To ne. Vždyť se stále vracela i do Belgie. Zde se nadále stýkala s tetou a strýcem Valíčkovými, ale rovněž s přítelem strýce, krajanem Richardem Králem. Všichni tři byli zanícenými krajany, kteří byli členy čl. spolku BESEDA-VOLNOST, kde hráli v loutkovém divadle a chodili cvičit do Sokola.

Tuším, že se další kroky maminky ubíraly směrem ke spolku BESEDA-VOLNOST ...

Přesně tak. Tam se jí zalíbilo, tam se seznámila s Richardovým bratrem, kožešníkem Josefem Králem, se kterým hrála v loutkovém divadle. Našli v sobě zalíbení, slovo dalo slovo a v roce 1937 se vzali. V roce 1938 se jim narodil syn Miroslav a v roce 1941 druhý syn Zdeněk.

Maminka ani otec si nepřáli, aby se synové stali Belgičany, chtěli, aby zůstali Čechy. To se jim z velké části povedlo: Zdeněk i Miroslav mají příslušnost belgickou, ale citově stále zůstávají Čechy. I jejich čeština zní lahodně a bezchybně.

Zleva doprava sedí strýc Richard Král, Blažena Slívová, sestra pana Valehracha, X..., Amálie Králová a vedle ní vpravo stojí Josef Král. V pozadí je vidět scéna loutkového divadla Besedy Volnost, která byla v 30. letech v hotelu Renomé na Grand Place, číslo 13. Zde se manželé Královi při hraní divadla poznali.

Opět divadlo: paní Amálie Králová a Blažena Slívová sedí vpředu, 2. a 3. zprava.

Miroslav Král

Vystudoval jste ekonomickou školu, otec vám však zemřel v r. 1960, tak jste musel nastoupit do práce.

Byl jsem Čechem, tedy v Belgii cizincem, takže jsem musel nejdříve dostat povolení k práci. To jsem nakonec obdržel a začal jsem pracovat v nábytkářské firmě jako účetní, kde jsem zůstal 7 let. Odtud jsem přešel do finanční společnosti Lafina a nedlouho poté do společnosti C.S.E., specializované na hygienická zařízení. V roce 1967 jsem tuto společnost převzal coby majitel a za pár let jsem ji rozšířil o společnost Hans Grohe na armatury. Němci pak tento podnik odkoupili. V roce 1989, po pádu komunizmu v ČSSR, jsem navrhl otevřít pobočku firmy Hans Grohe v ČR, což Němci odsouhlasili a otevřel se podnik nejdříve ve Svatce a poté i v Brně. Je to pobočka pro Česko a Slovensko a hlavním ředitelem je Miroslav Král, což však nejsem já, ale náš bratranec.

Jen se pochlubte, jakým způsobem se s vámi rozloučila firma Grohe při vašem odchodu do důchodu ...

Zorganizovali velkou slavnost a při té příležitosti pronesl hlavní vedoucí podniku část svého projevu v češtině. Rovněž zasadili dub na moji počest před vchodem továrny v Schiltachu (Schwarzwald).

Nemýlím-li se, máte svoji rodinu, že?

Samozřejmě mám. Oženil jsem se s Belgičankou - profesorkou, která pak začala pracovat se mnou ve firmě... Máme dva potomky, dceru a syna (43 a 45 let). Dcera žije ve Francii, syn zůstal v Belgii.

Zdeněk Král

Vystudoval na stavebního inženýra na U.L.B. v Bruselu, poté ale musel nastoupit na vojnu, kde začínal jako důstojník

a skončil coby kapitán-major. Po vojně pracoval na projektech západní části bruselského ringu. Vedl stavby mnoha dálnic.

To jste asi musel stále cestovat, že? Jak to nesla rodina?

V roce 1972 jsem si vzal Belgičanku – doktorku, se kterou jsme měli 3 syny. Manželka však těžce onemocněla a v roce 1984 zemřela. Poněvadž synové, o které jsem se staral, nebyli ještě dospělí, musel jsem pobývat častěji v Bruselu. Proto jsem opustil dálnice a pracoval jsem 3 roky pro stavby silnic, hlavně kolem Wavru. Poté jsem se stal ředitelem státních silnic a dálnic v Namuru (1600 km silnic a 100 km dálnic). Tam jsem pak koncem roku 2005 svoji kariéru ukončil.

Říká se o vás, že jste velký sportovec ...

Ve sportovních kruzích jsem skutečně hodně angažovaný. Provozoval jsem lehkou atletiku a poté orientační běh. Založil jsem orientační klub v Charleroi a zúčastnil se mistrovství světa v tomto sportu.

Měl jste štěstí a mluvil jste i se slavným Emilem Zátopkem, že?

Když byla na stadionu Les trois Tilleuls v Bruselu čl. delegace, včetně E. Zátopka, díky přítomnosti českého zastoupení v Bruselu mě jeden z jejich pracovníků poznal a představil mě Emilu Zátopkovi, se kterým jsme si pak dobře popovídali.

Několikrát jsem byl také běhat v Čechách, kde jsme ve Staré Boleslavi (v Houštce) organizovali v r. 1968 vzpomínkový běh mezi velkými sportovními rivaly a zároveň přáteli, Emilem Zátopkem a Gastonem Reiffem z Belgie.

A nakonec jedna otázka pro oba dva bratry: A co krajaní?

Je pravda, že jsme ztratili na delší dobu s Besedou kontakt. Na Československo jsme ale nezapomněli, chodili jsme na představení nebo výstavy, které nám dávaly možnost seznámit se hlouběji s ČSSR. Zajímal jsem se o kulturu své rodné země a po otevření Českého centra tam občas zavítali. Při jedné takové návštěvě jsme navázali kontakt s krajanem z Besedy. Pomohl tomu i pravidelně zasílaný časopis Zpravodaj Besedy, již jsme nyní opět členové.

V r. 2010 jsme jednatelce Olze Schmalzriedové předali pro BESEDU řadu knížek od staré Besedy-Volnost, např. Pokladniční knihu, první Kroniku a adresář tehdejších krajanů, jakož i divadelní hru Bedřicha Vrbovského „Nežárliť“, žert o jednom dějství.

Také jsme překládali české hry do franštiny, např. Hamlet a 80 dnů kolem světa.

Nyní již začínáme opět chodit mezi krajanem do BESEDY, absolvovali jsme její valnou hromadu, některé dýchánky a zúčastnili se schůzky s panem prezidentem Klausem v Pražském domě ... A také pečeme u Olgy výborné vánočky, čímž si připomínáme české vánoce.

Mirolavu i Zdeňkovi Královým popřála jménem krajanů úspěšné pokračování jejich návštěv v BESEDĚ a vyslovila díky za jejich zajímavé povídání

ALENA GILBERT

Kterak krajany hledali jsme u velvyslance v Dublinu

V rámci projektu mé druhé fotoknihy s přírodními motivy jsem letošní jarní sezónu začal v Národní botanické zahradě v irském Dublinu. Na výpravu jsem vzal s sebou kamaráda Radoše z fotokroužku a kromě pořizování makrofotografií jsme si vytyčili i několik dalších cílů naší výpravy. Jedním z nich bylo vyhledání krajanské komunity na tomto „smaragdovém ostrově“. První potíže v tomto bádání nastaly ještě před cestou, protože vedení Irsko-české a slovenské společnosti na e-maily nereagovalo a webové stránky se jevíly dlouhodobě neaktivní. I požádali jsme o krátké přijetí na české ambasádě, jež nám bylo umožněno. Pan velvyslanec Tomáš Kafka, věrný svému osobnímu názoru, že ambasády by měly plnit i funkci společenskou, nejen politickou, s námi hovořil půl druhé hodiny. Potvrdil nám, že spolek se víceméně rozpadl, jiný zdroj se přes internet nyní snaží referovat o aktuální situaci v Irsku. Čilé vyměňování zkušeností i navazování kamarádství se děje na sociální síti facebook či v realitě na československé diskotéce Living Room. Česká komunita čítající odhadem 7-10 tisíc krajanů (podle výsledků nejnovějšího sčítání obyvatel je v Irsku nahlášeno něco přes 5 tisíc českých obyvatel, uvádění národnosti však bylo dobrovolné) pobývá povětšinou v zemi pracovně a po několika letech se buď vrací, či pokračuje do vzdálenějších destinací, z nichž se jako země zaslíbená může jevit např. Kanada. Nutno podotknout, že sami Irové jsou podobného ražení, protože drtivá většina těchto keltských potomků žije mimo svou vlast, kde jich „zbyly“ pouhé 4,5 miliony (přičemž 500.000 tvoří cizinci), z toho celá polovina soustředěná v širší aglomeraci hlavního města Baile Átha Cliat (v irské gaelštině Dublin). Ačkoliv existuje i řada smíšených česko-irských manželství, nejslavnější česko-irský pár Markéta Irglová a Glen Hansard, se již před lety, jak známo, rozpadl. Česká komunita ve srovnání s jejími „středoevropskými sousedy“ výraznou organizovanost nevyniká. I kdysi proslulou českou hospodu Czech Inn v dnešní době provozují Slováci, kterých je zhruba trojnásobná početní převaha. Ti se naopak velmi sdružují, pořádají kulturní akce, udržují kulturní zájmové spolky jako např. fotoklub či folklórní soubory a zavedli i víkendovou školu v rodném jazyce. Podobně je na tom polská „menšina“ (odhadem 200.000) nebo Litevci (odhadem 100.000). Struktura místa pobytu cizinců v zemi není nikde oficiálně evidována, občas se nicméně podaří zmapovat místa s větším výskytem národních komunit podle poštovních středisek, odkud lidé posílají domů finanční prostředky. O Čechách platí, že žijí ve srovnání s ostatními komunitami více rozptýleni po celém ostrově. Historické české kořeny lze dohledat v okolí Corku (takové irské Brno), kde působili mezi světovými válkami naši dělníci, a v oblasti Watefordu, kde se usídlili skláři, šířící své tradiční řemeslo. Nakonec jsme se ve zmíněné krčmě s Čechy setkali a při neodmyslitelné živé hudbě s „pintou“ Guinnessu porozprávěli o všedních radostech a strastech, jež jsou, až na rozličnou formu, v podstatě na celém světě podobné...

Dušan

Zatímco Dušan hledal naše československé krajany, já jsem se snažil objevit naše soukmenovce z dávných časů. Krom toho, že jsem po předcích Slovan a z velké části taky určitě Germán, cítím v sobě i keltské. Vždyť jsem se narodil v Bohémii, tedy domově keltských Bójů (latinsky Boiohaemum), v devatenácti jsem odešel na pět let do Bavorska, tedy země obývané Bóji (germánsky baiu-warioz), a teď žiji v Belgii, pojmenované po jiném keltsko-germánském kmeni, který se snad rozšířil až do Irska. Co mají dnes Češi, Bavoři, Belgičané a Irové společného z toho, čím se vyznačovali Keltové před dvěma milénii, a co je aspoň pocitově odlišuje od ostatních Evropanů? Práce s kamenem, s kovem, se sklem, vztah k přírodě, ke stromům, oslavy slunečního cyklu, bojovnost, pohádky, báje, hudba ... Nenapadá mě, čím z toho jsme si s Iry podobnější, než třeba se Španěly, Poláky nebo Maďary. Jedno téma se ale prolíná „mými“ zeměmi a spojuje nás s dávnými Kelty – výborné pivo: Plzeň, Pils, trappiste nebo Guinness. A já potvrzuji, že Guinness chutná v hospodě v Irsku mnohem

© Foto: Radoš Horáček

© Foto: Dušan Swalens

© Foto: Dušan Swalens

© Foto: Dušan Swalens

lépe, než kdekoliv jinde na světě. K tomu prožitku nám napomáhala družná atmosféra pátečního a sobotního večera. Závěr mého hledání mi připadal poněkud povrchní, ale tento názor se změnil, jak černé pivo pronikalo do nitra.

V Čechách se keltská ústní tradice dochovala snad jen v místních názvech, to v Irsku keltské legendy žijí. Přestože v hlavním městě člověk nenarazí na rozdíl od Guinnessu na každém rohu na dobré víly sídhe (čti: sí), měli jsme štěstí a našli jsme připomínku jedné prazvláštní legendy. Kousek od středu města stojí před prosklenou budovou v ulici Burlington Road socha královny Maedhbh (čti: měďv), vládkyně Connachtu z prvního století před naším letopočtem, která byla stejně zuřivá válečnice jako milenka. Posedlá mocí, když zjistila, že její třetí manžel je o jednoho býka bohatší než ona, neváhala a rozpoutala válku proti Ulstru, aby tam uloupila nejceněnějšího býka Irska. O tom pak rozpráví starý irský epos Táin Bó Cúailnge, neboli Loupež býků z Cooley. Socha odkazuje v symbolech na hlavní touhy Maedhbh: nahota - na sexuální energii, hlava býka - na dychtivost po moci, kopí - na válečnictví a opeřenec na rameni sochy symbolizuje její svobodu. Maedhbh je tak považována za bohyni vlády, se kterou se symbolicky ženili původní irští panovníci během obřadu jejich korunovace.

Radoš

© Foto: Radoš Horáček

Více fotografií na www.beseda.be/fotogalerie nebo facebook „BESEDA BELGIE“

Česká škola bez hranic otevřela klub pro maminky s dětmi

Milí čtenáři a přátelé nejen České školy bez hranic v Bruselu,

mám velkou radost, že o naši práci s dětmi je stále větší a větší zájem. I když to původně nebyla koncepce výuky naší školy, otevřeli jsme od dubna 2012 nový kroužek, tentokrát pro nejmenší žáčky. Děti od 6 měsíců se spolu se svými rodiči pravidelně setkávají každý čtvrtek od 16.15 hod. Vedoucí kroužku je Kateřina Honzáková, maminka malé Aničky. Kateřina pokračuje v tradici výuky nejmenších dětí i podle vzoru Marie Montessori.

Je milé vidět, jak se dílo, původně zamýšlené jako pravidelné setkávání dětí z bilingvních rodin, které v Bruselu začalo v lednu 2009 fungovat díky čtyřem nadšeným ženám, jež měly potřebu se realizovat v práci s malými dětmi, rozrůstá.

Dnes jsem na náš devítičlenný kolektiv a téměř padesát dětí, pravidelně navštěvující Českou školu bez hranic v Bruselu, hrdá. Největší odměnou je pro mne vidět spokojené tváře dětí, které se do školy opravdu těší.

Dagmar Straková
– ČŠBH Brusel

© Foto: Kateřina Honzáková

Společenská rubrika

Milí krajané, nezapomínejte nám včas zasílat zprávy o významných událostech ve Vašem životě.

19. března 2012 se narodil **Lucas**, syn Pascala Holoyee a Miriam Gilotové. Starší bratříček se jmenuje **Maxime**.

22. března 2012 se narodil **Vojtěch**, syn Jaroslava a Petry Strnadových.

6. dubna 2012 se narodila **Tinne**, dcera Angela Waerzeggerse a Moniky Vránkové.

Starší sestřička se jmenuje **Hanne**.

Upřímně rodičům i miminkům blahopřejeme a do života přejeme jen vše nejlepší.

23. května 2012 oslaví narozeniny **pan Zdeněk Král**.

30. května 2012 oslaví vzácné **100. narozeniny** naše nejstarší krajanka, **paní Ludmila Kupková**.

13. července 2012 oslaví 96. narozeniny **pan Miroslav Klapka** z Lutychu.

17. srpna 2012 oslaví narozeniny bývalá jednatelka Besedy, **paní Zdeňka Makoňová-De Raad**.

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme, do dalších let přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

Kalendář Českého krajanského spolku Beseda:

Společná procházka po Bruselu	Sraz u Královského paláce	sobota 12. 5. 2012 ve 14 hodin
Fotokroužek	ČŠBH, avenue A. Buyl 152 1050 Brusel	neděle 13. 5. 2012 14 – 16 hodin
Pietní akt v Adinkerke (De Panne)	Sraz před obchodem RADITEL, Garzebekeveldstraat v Adinkerke	sobota 19. 5. 2012 od 10h30
Fotokroužek	1651 Beersel-Lot Makrofotografie (dospělí – exotické rostliny, dětí – domácí mazlíčci)	neděle 27. 5. 2012 14 – 16h30
Grilování v „Lese snů“	„Bois des Rêves“ u Ottignies a Wavru	neděle 3. 6. 2012 12 – 19 hodin
Dýchánek	Pražský dům avenue Palmerston 16, Brusel (Změna vyhrazena.)	sobota 16. 6. 2012 od 15 hodin
Výstava fotografií „Elementy“	České centrum, avenue A. Buyl 152, 1050 Brusel	Vernisáž: čtvrtek 21. 6. 2012 v 18 hodin (Výstava potrvá do 31. 7. 2012.)
Fotokroužek	ČŠBH, avenue A. Buyl 152 1050 Brusel	neděle 24. 6. 2012 14 – 16 hodin
Společný výlet krajanů z Belgie a Lucemburska	Namur a Dinant	sobota a neděle 22. a 23. 9. 2012
Česko-Slovenská zábava	Gemeenschapscentrum De Zeyp Van Overbekelaan 164 1083 Ganshoren	sobota 20. 10. 2012 od 19h30

Zpravodaj vychází čtvrtletně.

Členové Besedy jej dostávají poštou automaticky, ostatní na požádání. Každý zájemce může dostávat elektronickou verzi Zpravodaje e-mailem, stáhnout si jej též můžete z webových stránek Besedy, www.beseda.be

Příští číslo Zpravodaje vyjde v září 2012, uzávěrka pro vaše příspěvky je 5. srpna 2012.

Pište nám na adresu **spolek@beseda.be**, nebo poštou na:
Český krajanský spolek Beseda, 51, rue des Arbalétriers, 1420 Braine-l'Alleud
Telefon: 0032 (0)2 / 384 96 44, **Mobil:** 0032(0)497 / 92 81 62